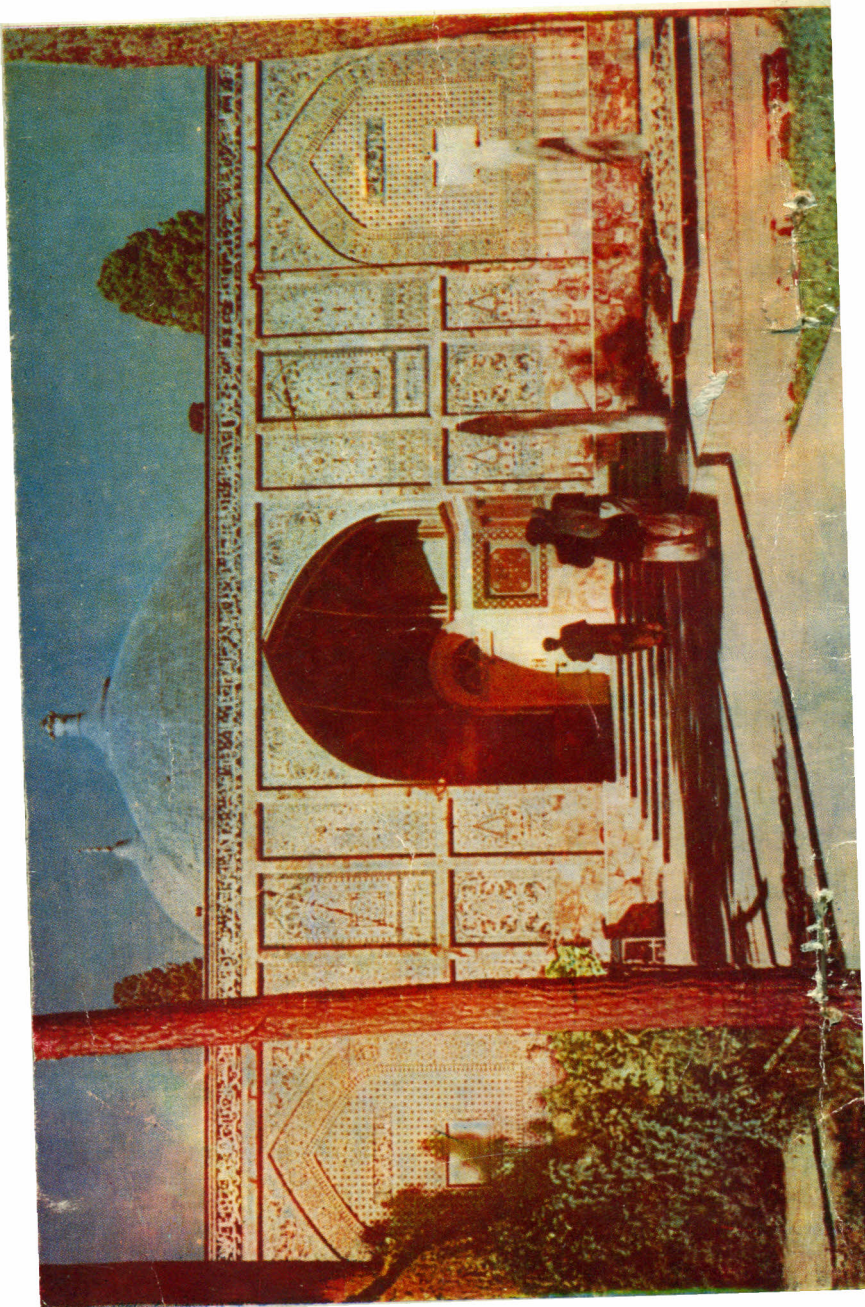

Ketabton.com

خرقه شریفه

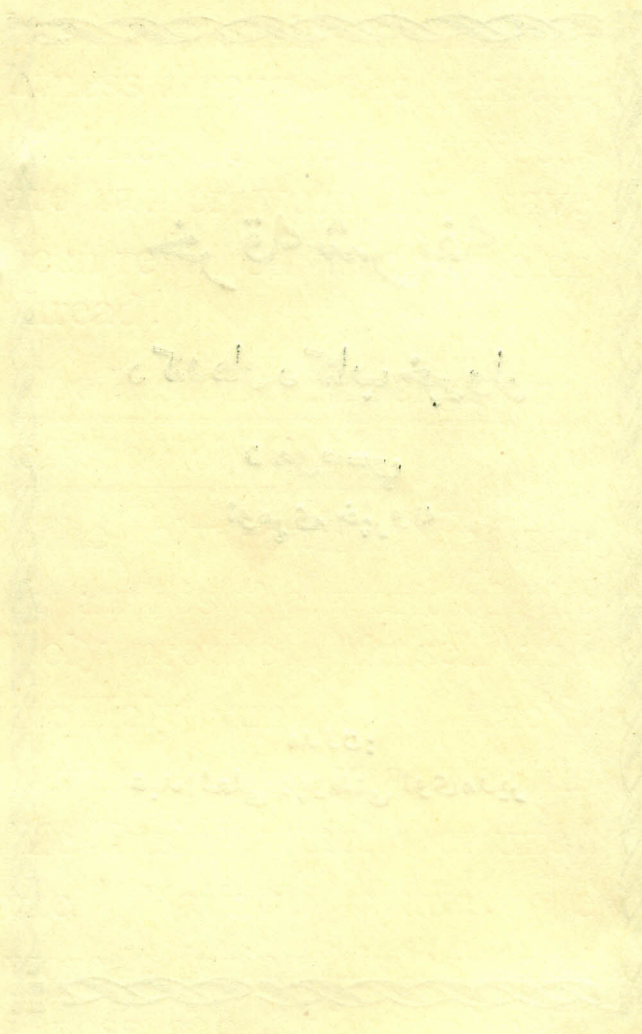
د کندهار د کتاب خپرونلو

د میو سیمې

لومړۍ خپرونه

مدون:

عبدالعالی د پوهنې لوی مدیر

فهرست کتب

کتابخانه

مکتب

مکتب

مکتب

کتابخانه

بسم الله الرحمن الرحيم

خرقه مبارکه

د خرقی مخرز-جکوالی :

د حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم
مبارکه خرقه او قاقمه د وړو یو یوه پنځه
کامه ده چی په اصطلاح کی خلک هغه
وړینه قاقمه بولی .

دوه لستونۍ ئی د قاقمۍ تر اوږدوالی
لڼه دی .

خرقه مبارکه د اوبښ د نازکو او خالصو
وړو مخه جوړه شوې او آسمانی رنگ
لری . علاوه پر هغه یو ډول مخصوص بریښ
او تجلی هم لری .

خرقه مبارکه د انسان د جکوالی په
تناسب لڼه بڼه-کاری . استر او فراوېز
نه لری ؛ د مخ دوه پېشونه ئی نسبتاً زاړه
او پړو وړین تار روغ شوی دی .

« ۱ »

[illegible]

۵۲ سنه مبارکه جز

د خرقې مبارکې سوا بقی

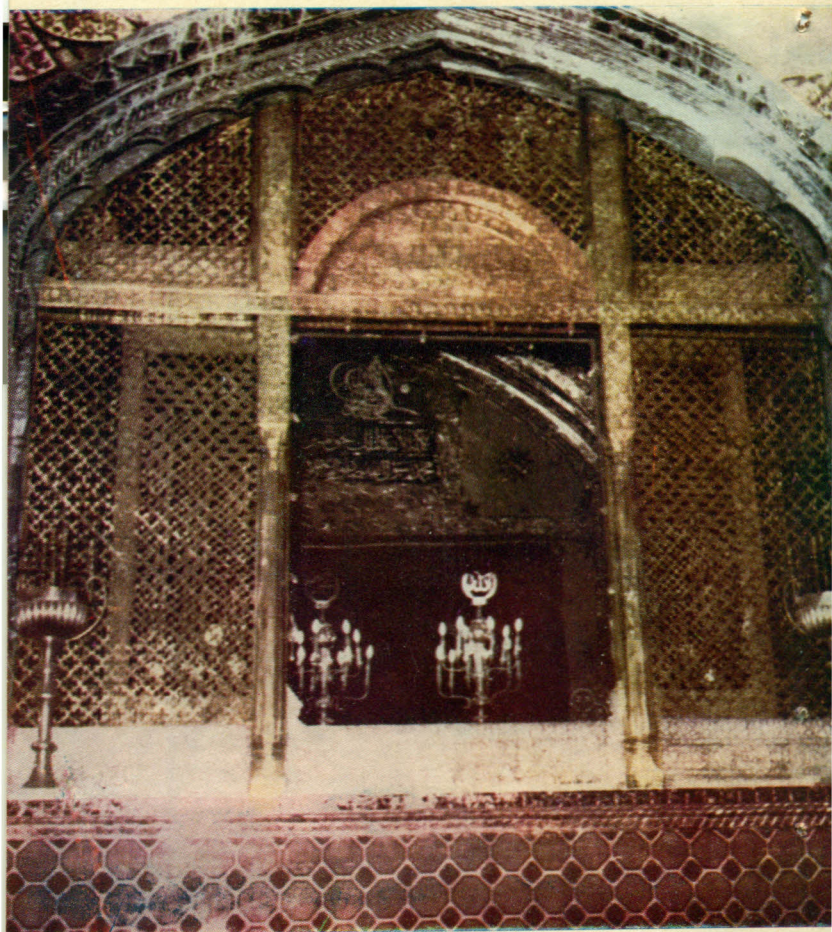
د اهدغه خرقه مبارکه ده چې حضرت رسول اکرم [ص] اودهغه پاکې کورنۍ په خپلو مبارکو و لاسو کښلې ده ، او حضرت پیغمبر [ص] به د عمر په اواخرو کې اغوستل . په حجت الوداع او د ناروغۍ په ورځو او هم د وفات کیدو په وخت کې ئې اغوستې وه .

حضرت محمد [ص] د ژوند په وروستیو کړيو کې حضرت عمر [رض] او حضرت علمی [رض] ته نصیت وکړ چې دغه جامه دی (په یمن کې) ابی عمر او یس بن العاصم - القرني ته وسپاري .

د حضرت رسول اکرم [ص] تر وفات وروسته ددوی د مبارک امه سره سم حضرت عمر [رض] او حضرت علمی [رض] مبارکه خرقه ویس بن العاصم القرني ته وسپارل .

تر هغه وخت پورې چې حضرت ویس قرني ژوندی ؤ ، خرقه مبارکه ئې پر خپل سر باندې ساتل .

د حضرت ویس قرني تر وفات وروسته

۵۳، جرقه‌ی و قوس و وفات از ایست
• است

[illegible]

۴- زائران و خجرات
۵- زائران و خجرات
۶- زائران و خجرات
۷- زائران و خجرات
۸- زائران و خجرات
۹- زائران و خجرات
۱۰- زائران و خجرات

[illegible][illegible][illegible]

سوارسی جریانی

[illegible]

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
 श्रीकृष्णाय नमः ॥ २ ॥
 श्रीगुरुभ्यो नमः ॥ ३ ॥
 श्रीगणेशाय नमः ॥ ४ ॥
 श्रीविष्णवे नमः ॥ ५ ॥
 श्रीशिवाय नमः ॥ ६ ॥
 श्रीब्रह्माय नमः ॥ ७ ॥
 श्रीमहादेवाय नमः ॥ ८ ॥
 श्रीनारायणाय नमः ॥ ९ ॥
 श्रीहरिभ्यो नमः ॥ १० ॥

۱۶۵ و ۱۷۰ شمس الی ۱۹۸۴ خجسته زمینی ۲۵۰۰
خجسته شماری ۲۵۰۰ و ۲۵۰۰ شمس الی ۱۹۸۴
خجسته شماری ۲۵۰۰ و ۲۵۰۰ شمس الی ۱۹۸۴
خجسته شماری ۲۵۰۰ و ۲۵۰۰ شمس الی ۱۹۸۴

د اولادې څخه شمېرل کېدی، وغوښتل چې
دمحمد حبیب او شیخ محمد نیاز په واسطه
مبارکه خرقة د سمرقند څخه چینې
تر کستان ته یوسی .

په دې وخت کې دوو تنو متولیانو شیخ
اقامحمد او شیخ نظر محمد موقع غنیمت
وبلل او خرقة مبارکه ئې بلخ ته راوړل
ترڅو چې د چینې تر کستان د حکمران
ابوسعید اوغلان د تصرف څخه خوندي
پاتې شي .

خرقة مبارکه تر ۱۱۰۹ هجری کال پوری
چې د سبجان قلی خان د حکومت دوره وه
۳۵ کاله په بلخ کې پاتې سوه؛ په همدې کال
دوو تنو متولیانو شیخ محمد ضیاء او
شیخ محمد نیاز وغوښتل چې خرقة مبارکه
د بدخشان او چترال څخه تېره کړي او هند
ته ئې یوسی .

د بدخشان والی امیر یار بیګ د دیني
مفادو په غرض اجازه ورته کړه چې خرقة
مبارکه د بدخشان د خاوري څخه وایستل
سي ، او د جوزګون په ښار کې ئې مناسب
غای ورته وټاکي او هلته ئې کښېښودل چې
په همدې مناسبت ئې د جوزګون د ښار نوم

په فیض آباد (د اوسنی بدخشان - مرکز)
تبدیل کړ.

تر ۱۱۸۱ هجری کال پوری (۷۴) کاله خرقه
شریفه په فیض آباد کی پاته سول ، او په
همدې سنه کی اعلی حضرت احمد شاه بابا
خرقه مبارکه په وېر عزت او اکرام سره د
فیض آباد څخه د پروان ، کابل ، میدان ،
غزنی ، مقر ، قلات او شهر صفا د لیاری
کندهار ته راوړل .

د کابل په ښار کی دخلکو د زیارت کوونکو
دپاره خرقه مبارکه د علی آباد په لمنه
کی تقریباً ۸ میاشتې کښېښودل شول ، او
داځای تر هغه وروسته د (سخی) په زیارت
مسمی شو .

کله چی خرقه مبارکه د فیض آباد څخه
راوړل کېده پر لیاری پخوانی متولیانو
د هغه دواړه لستونې پرې کړه او بخارا
ته ولاړل .

د ۱۱۸۲ هجری کال د لمری خور پر نهمه
خرقه مبارکه کندهار ته راوړسېدل ، او په
زړه جامع کی کښېښودل شول .
زړه جامع په هغه وخت کی د کندهار
لومړی نوی مسجد ؤ ، چی په ۱۱۷۲ هجری

احمد شاه بابا خرقة مبارک را از فیض آباد
به اعزاز و اکرام زیاده جانب کندھار
حرکت داد، و از طریق ولایت پروان، کابل
میدان، غزنی، مقر، قلات و شهر صفا آنرا
به کندھار انتقال دادند .

در شهر کابل در حصه دامنہ علمی آباد در
محلّی که بعد از آن زیارت و امروز به
زیارت سخی مسمی گردیده، تقریباً مدت
هشت ماه جهت زیارت کردن اہالی آن ولا
گذاشته شد، در وقت انتقال از فیض آباد
متولیان خرقة مبارک در عرض راه موضع
بین الکتفین را قطع نمودند و بطرف بخارا
رفتند .

خرقة مبارک بتاریخ نهم ربیع الاول سال
۱۱۸۲ به کندھار موصلت کرد و در اولین
مسجد جدید تعمیر آن وقت که در سال
۱۱۷۳ به امر اعلیحضرت احمد شاه بابا به
سمت جنوب گذر بردرانی ناحیہ چہار شهر
کندھار آباد گردیده بود، و امروز بنام
زہ جامع موجود است، گذاشته شد .

خرقة مبارک کہ تا سال ۱۱۹۸ در ہمین زہ
جامع باقی ماند .
تعمیر موجودہ آن کہ به امر اعلیحضرت

کال کی د اعلیٰ حضرت احمد شاه بابا په امر
د برادرانی په جنوبی برخه کی ودان
شوی وو. دا زړه جامع تر اوسه پوری د
کندهار د ښار په څلورمه ناحیه کی سته.

خرقه مبارکه تر ۱۱۹۶ هجری کال پوری
په هغه جامع کی پرته وه. د خرقی مبارکی
اوسنی ودانی چی د اعلیٰ حضرت احمد شاه
بابا په امر شروع شوې وه؛ د تیمورشاه په
عصر کی پای ته ورسېده او خرقه مبارکه
ورته راوړل شوه.

د اعلیٰ حضرت احمد شاه بابا تر زمانې
دمخه خواجه کازو او متولیانو عادت
درلود چی په جمعه، اختر و او د مصائبو
په وخت کی به ئی د خرقی شریفی ختونه
خلاصول؛ کله به ئی صندوق هم پرانستی
او حتی بعضی وختونه به ئی د مخصوص
صندوق څخه را ایستل او عندالاقضا به ئی
دیو ښار څخه وبل ښار ته وړل.

اعلیٰ حضرت احمد شاه بابا دا کار منعه
کړ، او امر ئی وکی چی بېله د (شاه) د حکم
څخه دی د صندوق سر نه خلاصیږی؛ په
همدې مناسبت ئی یو کال په خپله د صندوق
کیلې د عمان سردو ساتل.

احمدشاه بابا تحت تعمیر گرفته شده بود
در عصر تیمورشاه به پایة تکمیل رسید
و خرقة مبارکه در آن گذاشته شد .

قبل از زمان احمدشاه بابا خواجگان و
متولیان قدیم خرقة مبارک، عادت داشتند
که روزهای جمعه و اعیاد و در مواقع
مصائب بجهت زیارت کردن مسلمانان در
حجره رامی کشودند، و گاهی سر صندوق
را باز میکردند، و حتی بعضاً از صندوق
مخمس -وص بیرون می آوردند و به هم
عند الاقتضاء از شهر به شهر منتقل
میکردند .

اعلیحضرت احمدشاه بابا این کار را
منع فرمود و امر نمود تا بدون حکم (شاه)
سر صندوق را نکشایند، و بهمین مناسبت
کلید صندوق را در طول یکسال شخصاً
در دست اختیار خویش گرفت .

لدې کبله چې د خرقې مبار کې پخوانی تعمير
د ترميم وړ و نو زموږ د ديانت پالونکي
ټول-واک اعليحضرت الميرزا علي الله په
امر او هدايت په ۱۳۴۳ ش کال کې د کندهار
د والي بناغلي محمد صديق په پاملر نه اود
کندهار د بنار وال محمد افضل (شیردل)
په سرپرستي دهغه ترميم او تزئين شروع شو
درخامدو ډېری کارول، کاشي کاری، مينه
نور کاری، دهيندارو او ښوول، لوی قنديل
اود بر ښنا د خراغونو نصبول د بناغلي
نصر الله فني مدير تر کتنې لاندی وشول.
چې په دې ليار کې د کندهار او هم په دې
لار کې د هيواد د هر کوټ متدينو خلکو
مالي مرستي کړې او بسپنې ورکړې دي.
په ش ۱۳۴۹ کال کې کله چې بناغلي
محمد صديق په کندهار کې دوهم ځل
والي شو دهغه په توجه دغه تعمير د ترميم
پاته کار هم سر ته ورسېدی.

پورتني تاريخي معلومات د کندهار د خرقې
شريفې تاريخ چې د بناغلي عزيز الدين
خان و کيلي تاليف دی اود اعليحضرت
احمد شاه بابا د ښکر کشي د کتاب څخه
چې د محمد انور نير هروی تاليف دی
اخيستل سوی دی.

د کندهار د کتاب خپرونو د موسسې لومړۍ خپرونه

د طبع نېټه: د ۱۳۴۹ کال

د جدی میاشت

د کندهار په دولتي
مطبعه کې چاپ شو

THE HOLY GOWN
(Khirkai Sharif)

by:
A. Ali

THE HOLY GOWN
(Kirkat Shari)

by:
A. A. H.

THE HOLY GOWN (Khirkai Sharif)

The Holy prophet's Gown was made from a thick camel wool cloth called kakma. The sleeves are a little shorter than the length of the Gown and it appears to be shorter than the stature of a man of average height. The Gown has no lining or embroidery. The colour of the Gown is sky-blue which

has lost nothing of its brightness through the passage of time. The two front pieces are rather worn and have been repaired with woolen thread.

The Historical Background of the Holy Gown.

The Holy Gown is hand made and is the work of the Holy prophet himself and the Holy Family. He wore it during the last years of his life during which occurred the Hajjatul wada. He wore it during his last fatal illness. shortly before he di-

ed in A. C. 632, the Holy
prbohet toldthe second cal-
iph, omar and the Fourth
caliph, Ali that it was his
wish that they should take
the Gown to Yemén and gi-
ve it to Wais Karani.

when the Holy prophet died,
the two Caliphs carried out
his wishes and took the Go-
wn and gave it to Wais kara-
ni, who then carried the Holy
Gown on his head for the
rest of his life. After the dea-
th of Hazrat WaisKarani, the
Holy Gown was taken from
Yemen and placed in the

Hira cavé in Mecca. Later on, Sheikh Dost Mohammed had it removed from the Hira cave and brought to Baghdad where it was made available to the public. The Holy Gown remained in Baghdad until the time of Yeldrim Bayazid, the last ruler of the Turkish Osmani Dynasty. His reign came to an end with the conquest of Baghdad by Abul Mansoor Amir Timur Koragan, the first Timurid monarch of Afghanistan who, returning from this historic

campaign, brought with him the Holy Gown and its guards to his capital at Samarkand.

In the year 1669, Oghlan, the ruler of Eastern Turkistan and a descendant of Amir Timur, planned to take the Holy Gown from Samarkand to Chinese Turkistan. Fortunately, two of the guards of the Holy Gown, Sheikh Aka Mohammed and Sheikh Nazar Mohammed discovered the plot in time and brought it to Balkh at the first opportunity. Thus the Holy

Gown was saved from Oghlan, the ruler of Chinese Turkistan.

The Holy Gown remained in Balkh for thirty-five years until 1704 when two of its guards, Sheikh Mohmed Zia and Sheikh Mohmed Niâz, planned to take the Holy Gown via Bâdakhshan and Chitral to India. on the way through his province, the Governor of Bada-khshan discovered their intentions. He detained the two guards and refused to allow the Holy Gown to be

taken out of its state. He selected a suitable place for the Holy Gown in Jauz goon City which later became known as Faizabad because of its associations with the Holy Gown. It remained there for the next seventy-five years.

In the year 1778, Ahmad Shah Baba, the Great Emperor of Afghanistan, brought the Holy Gown from Faizabad to Kandahar via parwan Kabul, Maidan, Ghazni, Makor, Kalat and Shari Safa. At Kabul, where the Holy Gown

stayed for about eight months, it was placed on public display at the site of a shrine in Aliabad which is still known in Kabul to this day as Ziarati Sakhi. On the way from Faizabad to Kandahar, some of the guards cut off the sleeves of the Holy Gown and made off with them to Bukhara.

After its arrival in Kandahar, the Holy Gown was placed in the old Mosque (Zara Jama) which still exists in the Fourth ward of the old City. After fourteen years

there, the Holy Gown was moved to its present location in the tomb which was specially built for it by Timur Shah.

Prior to the time of Ahmad Shah Babā, the Holy Gown was open to public view and sometimes taken from one city to another. Ahmad Shāh Babā stopped all this. He took possession of the keys of the case in which the Holy Gown was kept for one year himself. After that, he issued a strict instruction that the special case for the

Holy Gown could not be opened without his permission. Even to this day, the Holy Gown cannot be taken out of its case and shown to the public without Royal permission.

The present tomb fell into disrepair and needed restoration. In the year 1965, by order of His Majesty, The King, Mr Mohâmmmed Sidiq, Governor of Kandahar and Mr. Mohammed Âfzal share-dil, Mayor of Kandahar City began the work or restoration. The outer walls have

been repaired and redeco-
rated in marble and cer-
mic tiles with scripts from
the Holy Koran. The interior
of the tomb has also been
restored and redecorated
with glasswork. It is now
illuminated with electricity
and beautiful chandeliers
have been installed.

Mr. Nasrulla was the tec-
hnical supervisor of this
work.

The money was donated
by religious people from all
walks of life.

The work was completed in 1970 when Mr. Mohammed Siddiq was Governor of Kandahar for the second time.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library